

Συντάχθηκε απο τον/την administrator  
Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 09:34 -

---



Το κόμπλεξ μου απέναντι στην τηλεοπτική κ. Διαμαντοπούλου  
Πρωί πρωί, η υπουργός Παιδείας κ. Διαμαντοπούλου στους Λυριτζή και Οικονόμου!  
Ωραιότατη. Εικοσιοκτώ χρόνων στο μέτωπο, καλοντυμένη, το μαλλί γυαλιστερό.

Ήρθα και έδεσα στην ενοχή μου με την ρίζα μαύρη και το γύρω γύρω ξανθό στεφανωτό, την πιτζάμα και την παντόφλα- σύμβολο πλέον. Οι δημοσιογράφοι δεν της χαρίστηκαν. Μια στο καρφί και μια στο πέταλο την πήγαν. Τι για την καταλείψη της Νομικής, τι για το θέμα των φωτοτυπιών των βιβλίων που μας βγήκαν πιο ακριβές απ' τα βιβλία, όταν τα πήραν –και αντα παιδιά στα χέρια τους, κάποτε, τι για το «ναι» σε όλα. Ούτε μια στιγμή δεν θεώρησε πως μπορεί να κάνει, κάπου, κάποτε, κάπως, κάποιο λάθος! Τόσο σίγουρη για τις επιλογές της.

Ξανά βυθίστηκα στην ενοχή εγώ που έχω την τάση να ζω με την αμφιβολία πάντα και την αυτοκριτική. Τι ωραία ποιότητα ανθρώπων, θαύμασα! Τόσο ασφαλείς και σίγουροι, τόσο δυνατοί, τόσο στιβαροί, τόσο σωτήρες μας! Και εμείς; Αχάριστοι, γκρινιάρηδες και μίζεροι να μην αναγνωρίζουμε το μεγαλείο και την προσφορά τους! Όλα σωστά τα έκανε, η κ. Διαμαντοπούλου. Είναι βέβαια! Τα σχολεία μας από 25 στον κόσμο στην διαδικτυακή χρήση, είναι 10ατα. Τα βιβλία έχουν φτάσει στα χέρια όλων των παιδιών. Πόσο είπε; 22.000 εκπαιδευτικοί βγήκαν στην σύνταξη και μόλις 3.000 άρχισαν να δουλεύουν στην εκπαίδευση, αλλά όμως, ούτε μια μέρα δεν χάθηκε απ'τα σχολεία μας.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator  
Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 09:34 -

---

Το παιδί μου πάει φυσικά σε δημόσιο σχολείο. Οι δάσκαλοί της κάνουν υπεράνθρωπες προσπάθειες να μάθουν γράμματα τα παιδιά μας, μέσα σε υπεράριθμα τμήματα, σκυμμένοι πάνω από τα φωτοτυπικά σαν δεύτερη βάρδια, τρέχοντας μια ύλη για να είναι μες στο πρόγραμμα, χωρίς χρόνο να σκύψουν στην ιδιαιτερότητα του κάθε παιδιού, έχοντας υποστεί μειώσεις και βλέποντας τον ήδη χαμηλό μισθό τους να μικραίνει μήνα το μήνα.

Θα'θελα να'ξέρα φυσικά, αν έχει η κ. Διαμαντοπούλου αλλά και οι προηγούμενοι υπουργοί Παιδείας, έστω ένας, εμπιστευτεί τα μέτρα του και την σιγουριά του βέβαια, ώστε να αφήσει τα παιδιά του να πάνε σε δημόσια σχολεία και όχι στα πανάκριβα, αμερικανικών και ευρωπαϊκών προδιαγραφών σχολεία. Αν, όταν μιλάνε, ξέρουν ακριβώς τι περιγράφουν. Αν δηλαδή, δεν ξέρεις τι είναι ένσημο πώς θα πάρεις αποφάσεις για εργατικά θέματα; Αν δεν έχεις δουλέψει ποτέ στην ζωή σου ούτε σε περίπτερο περιπτεράς, πώς θα διοικήσεις μια χώρα; Αν δε γνωρίζεις πώς είναι τα δημόσια σχολεία τι παιδεία ευαγγελίζεσαι; Θεωρητικά; Από διηγήσεις; Από μια φορά που διάβασες κάτι;

Το άψογο μαλλί, η καλοντυμένη φιγούρα, το πορσελάνινο μέτωπο και η βεβαιότητα επιλογών και χειρισμών, λοιπόν, μόνο τον αμέριστο θαυμασμό μου μπορούν να προκαλέσουν! Σα να ανήκει η κ. Διαμαντοπούλου και άλλοι σαν αυτήν, σε μια κάστα υπερηρώων. Όχι Νιτσεϊκά υπερηρώων αλλά από τα παλπ έγχρωμα κόμικς, όπου το βιονικό κορίτσι σώζει τον κόσμο, ακόμα και όταν αυτός αρνείται να σωθεί.

[http://www.patinorama.com/v2012/index.php?option=com\\_content&view=article&id=20261&catid=347:queengr&Itemid=53](http://www.patinorama.com/v2012/index.php?option=com_content&view=article&id=20261&catid=347:queengr&Itemid=53)